

Морско сърце

Пляс! - и опитът ми да впечатля със стилизиран скок във водата хубавицата, излежаваща се на слънце на съседната скала, се провали напълно, тъй като се плъснах по корем. Освен силният плясък, свидетелство за неудачния скок беше и болката, която изпитах моментално в коремната област. Дали ме беше видяла? Освен нас на скалите наоколо нямаше още никой тази сутрин и тя нямаше как да не ме е забелязала. Реших да компенсирам неуспеха си с опит за плуване и гмуркане в изящен стил. Не знам доколко успях и с това си начинание, но водата беше още твърде студена и бързо скръстих оръжие.

И ето ме отново на суша, върху скалата, мокър и зъзнец от студ. Подсуших се с плажната си кърпа и седнах върху нея, стараяйки се да не поглеждам към създаването, върху което всъщност бе приковано вниманието ми. Опитах се да мисля за друго. Например за Теди, която беше неразположена тази сутрин и беше останала в хотелската стая. Обикновено беше тя, която отиваше първа на плажа или на скалите, а аз се присъединявах час-два по-късно. Но тази сутрин не беше като другите...

Бях погълнат в размишления за Теди и за предстоящия ни съвместен живот, когато нещо меко ме хлопна по главата и падна в краката ми. Беше лятна дамска широкопола шапка. Погледнах учудено към съседната скала, откъдето се чу смях. Хубавицата ме гледаше с очарователна усмивка, по-скоро очакващо, или дори предизвикателно, отколкото с извинение. Взех шапката в ръце и пристъпих неуверено към собственичката ѝ. И в този момент я познах - беше дамата от заведението, в което бяхме вечеряли с Теди предишната вечер.

Бяхме седнали на маса за двама, Теди с изглед към морето, а аз към улицата от другата страна. Беше морско, полу-открито ресторантче, което предлагаше обичайния за сезона избор от риба и скара. Теди си беше поръчала гръцка салата и чаша бяло вино, а аз кюфтета с гарнитурата, придружени от едно голямо наливно пиво. Опитвах се да изложа на Теди теорията си за връзката между звуците „В“ и „У“ в различните езици. Тя слушаше изложението ми с половин ухо, или максимум с едно, защото другото явно се опитваше да отгатне на какъв език говореха хората от съседната маса. Масата от другата ни страна беше все още свободна, докато там не се настани едно многочленно семейство. Основният персонаж в него беше именно дамата от съседната скала, хубава жена на около тридесет и пет-четиридесет. Тя избра първо стол за себе си, а на съседния стол, от късата страна на масата, настани петгодишната си дъщеричка, облечена в носия на супер-момиче. Срещу себе си разположи бащата на момиченцето, спортен мъж около десетина години по-млад от нея. Родствената връзка с останалите не ми стана съвсем ясна, пък и не ме интересуваше.

Тя беше средно висока, стройна жена, с изрусена права коса, хваната на опашка и неголям, но добре оформен бюст. Строгите ѝ устни отговаряха напълно на волевия характер, с който командуваше останалите около себе си и най-вече младия си съпруг. Минавайки случайно с поглед през лицето ѝ, на няколко пъти установих, че ме гледа. Накрая я погледнах директно в очите, без

да отклонявам погледа си, изчаквайки реакцията ѝ. Отначало тя се смути, отвърна поглед, после отново го вторачи в мен, и накрая победоносно го премести върху събеседниците си. Очевидно целта бе изпълнена, погледът на непознатия мъж завоюван, самочувствието на красива и желана жена възстановено и потвърдено. От този момент нататък тя почти вече не поглеждаше към мен.

„Благодаря ти!“ ми каза тя, взимайки шапката от ръцете ми. „Седни до мен,“ добави тя след кратка пауза, кимвайки с глава към свободната част от кърпата, на която беше седнала. Подчиних се, макар и с известна тревога. За какво ли искаше да си говорим? Вярно, че се бях опитал да привлека вниманието ѝ, но това беше по-скоро автоматично, от вродено мъжко его, а не с конкретната цел за установяване на контакт. Седяхме мълчаливо един до друг. Тя ме разглеждаше с любопитство, а аз се правех, че не забелязвам. Една чайка се заби във водата пред нас и се появи с малка рибка в човката си. Ветрецът нежно и успокоително галеше тялото ми. Слънцето припичаше все по-силно, а въздухът ухаеше приятно на иглолистните дървета, покрили хълма зад скалите.

Седейки до мен, тя започна да оправя косата си, за да сложи пак шапката. Разпери лакти в класическа поза, стискайки ластика за коса със зъби и стягайки опашката с две ръце. При това движение зейнаха гладко избръснатите ями под мишниците ѝ и се очертаха като два елегантни, загадъчни кратера. Усетих миризмата им, или поне така ми се стори. Тя усети смущението ми и с победоносен поглед реши да ме подложи на следващото изпитание, взимайки в ръце флаконче плажно масло. След като намаза ръцете, краката и предната част на тялото си, тя, както вече очаквах не без известно безпокойство, ми го подаде с молбата да я намажа отзад. Гърбът ѝ представляваше прекрасна гледка, а кожата ѝ беше мека и гладка, с изящен и равномерен тен. Докато пръстите ми описваха плавни, танцови движения по тялото ѝ, усетих явно раздвижване в слабините. Мина ми мисълта, че тя вероятно ще забележи промяната в банските ми. Слава богу, че не се изчервявам! Спомних си как един приятел от студентските години, с който бях ходил неведнъж на море, бе коментирал възможността за ерекция при посещение на нудистки плаж. „Аз не се срамувам от потентността си,“ беше заявил невъзмутимо той. Ами да, защо трябваше да се срамувам и аз? С изиграно спокойствие и самоувереност подадох обратно флакончето. Но не би. Преди да проумея какво става, стъпалото на хубавицата до мен се оказа именно там, върху манифестацията на моята потентност, осигурявайки още по-убедителната ѝ проява...

„Хайде да се къпем голи,“ каза тя внезапно, и докато събирах ума си, съблече с бързи движения банския си и се гмурна къде-къде по-ловко от мен във водата. Теди, помислих си аз отчаяно. Ти мъж ли си, контрира веднага някакъв друг глас в мен. Имах ли съзнателен избор? Вероятно имах, но в този момент действах машинално. Огледах се - наоколо все още нямаше никой. Малко след това голите ни тела се плъзгаха по повърхността на водата, стремейки се едно към друго. Беше дълбоко, над човешки бой. Не знам по какви физически закони беше възможно да се прави любов на това място, но моята прелъстителка очевидно не се вълнуваше от физика. С ловки движения тя успя

да сглоби телата ни в устройство, което запулсира като сърце в морската вода, все по-бързо и по-бързо, образувайки кръгове от вълни около нас. Слънцето проблясваше пред очите ми, то ми се струваше ту оранжево, ту синьо, а солената вода се смесваше със слюнката ми, аз се задъхвах и дробовете ми като по чудо все още поемаха не вода, а въздух. Кръговете се разширяваха и отнасяха надалеч вестта за нашата страст. Още един пулс на морското сърце, още един разширяващ се кръг, още една стъпка към екстаза...

Когато дойдох на себе си, бях сам във водата. Красивото същество беше изчезнало, оставяйки съмнението в мен, доколко всичко това бе реалност. Водата все още беше хладна и аз излязох на скалата. Застанах да се изсуша на слънце и тогава се опомних, че съм гол. Банските ми все още се подвизаваха върху съседната скала, където сега нямаше никой. Увих кърпата около кръста си и се запътих да си ги прибера. В главата ми бушуваше буря от страшни видения и мисли. Теди, си помислих за кой ли път тази сутрин. Тръгнах с бавни стъпки към хотела. Какво направих? Как ще я погледна в очите след случилото се? А изобщо... нещо беше ли се случило тази сутрин?

Прас! - и ударът отзад по главата ме свали на колене. При опита да легна по гръб, за да избегна повторен удар, бегло съзрях младия съпруг на очарователната съучастничка в утринното ми прелюбодеяние. При следващия удар изгубих съзнание...

Когато отворих очи, вероятно часове по-късно, се оказах в светлосиня болнична стая. Главата ми беше бинтована и само тесен процеп в бинта ми позволяваше да виждам. Теди стоеше надвесена над мен и ме гледаше със загриженост и уплаха. Когато забеляза, че съм отворил очи, тя едва не се просълзи от вълнение. „Недей да говориш сега. Почивай, всичко е наред,“ каза тя с нежен и угрижен глас. В този момент си спомних удара отзад и хубавицата от скалата. Ох, ако можеше да не казвам нищо до края на живота си!

Цавтат, Хърватско, август 2016 г.